



Ազդարարության Trumpet's Sound **փող**

53-րդ ՏԱՐԻ, ԱՄՏՐԱՄԼԻԱ
ՄԱՅԻՄ - ՅՈՒՆԻՄ 2022



«ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԵՆՆ ՓՈՂ»
Երկամսյա հոգեւոր թերթ

Պատասխանատու խմբագիր՝
հովիւ Հրաչ Գույումեան

ACM AUSTRALIA
PO BOX 1593,
CHATSWOOD NSW 2057
EMAIL: hkiujian@acmaust.org
URL: www.acmaust.org



Կը խնդրենք աղօթել՝

- այս անհանգիստ աշխարհի խաղաղութեան համար,
- մեզ շրջապատող սիրելիներու հոգիներու փրկութեան համար,
- Աւետարանի պատգամի ընդունելութեան համար,
- 2022 թ.-ի Յունիսին Հայաստան այցելող միսիոնարական խումբի ծառայութեան համար,
- մեր խնամքի տակ գտնուող բոլոր ընտանիքներուն համար,
- հիւանդներու եւ տկարներու համար,
- դաշտին մէջ գտնուող մեր գործակիցներու համար, մինչ անոնք օգնութեան ձեռք կը մեկնեն բազմաթիւ կորած հոգիներու:

Բովանդակութիւն

Աւետարանը **3**
Հովիւ Հրաչ Գույումեան

Աստուծոյ պարգեւն ու մենք **6**
Ռէքս Տիրյակ

Աստուած՝ մեր Հայրը **8**
Հովիւ Արթուր Գույումեան

Ուր որ Դուն կ'ուզես Տեր **12**
Քարոսած

ACM-ի լուրեր **16**
ԱՍՄ

Կազմի նկարը՝ Հանրապետութեան
հրապարակ, ACM, Օգոստոս 2007թ.:

Սոյն թերթի ծախսերը կը հոգացուի հաւատացեալներու սրտաբուխ նուէրներով:

Աւետարանը

Ան ըսաւ անոնց. «Գացէ՛ք բոլոր աշխարհի ու աւետարանը քարոզեցէ՛ք բոլոր ստեղծուածներուն: Ան որ հաւատայ ու մկրտուի՝ պիտի փրկուի եւ ան որ չհաւատայ՝ պիտի դատապարտուի» (Մարկ. 16:15-16):

Ի՞նչ է Աւետարանը

Աւետարանը մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի բարի լուրն է:

«Տէր Եհովային Հոգին իմ վրաս է, վասն զի Տէրը զիս օծեց ու զիս դրկեց աղքատներուն աւետիս տալու, կոտրած սիրտ ունեցողները բժշկելու, գերիներուն՝ ազատութիւն եւ բանտարկեալներուն բանտին բացուիլը հրատարակելու» (Եսայեայ 61:1):

«Յիսուս կը պտըտէր բոլոր քաղաքներն ու գիւղերը եւ անոնց ժողովարաններուն մէջ կը սորվեցնէր ու կը քարոզէր արքայութեան աւետարանը եւ կը բժշկէր բոլոր ախտերն ու բոլոր հիւանդութիւնները ժողովուրդին մէջ» (Մատթ. 9:35):

«Կոյրերը կը տեսնեն, կաղերը կը քալեն, բորոտները կը մաքրուին, խուլերը կը լսեն, մեռելները յարութիւն կ'առնեն ու աղքատներուն աւետարան կը քարոզուի» (Մատթ. 11:5):

Փրկիչը ծնաւ, Անոր անունը Էմմանուէլ պիտի կոչեն (Աստուած մեզ հետ):

- Ան եկաւ կորսուածին փնտռելու,
- Ան եկաւ մեղաւորին փրկելու,
- Ան եկաւ, որպէսզի կեանք ունենանք եւ ալ աւելին:

Ինչո՞ւ Աւետարանի կարիքն ունինք

Աշխարհի վիճակին նայելով այսօր կրնանք հասկնալ, թէ ինչու Յիսուսը եկաւ: Ան եկաւ, քանի որ բոլորս մեղանշեցինք, ոչինչ չէ փոխուած, մարդիկ եսասէր, հպարտ, ազահ են, անոնց մէջ ոչ մէկ լաւ բան չի բնակիր, զոհաբերութիւնները չհերիքեցին, անոնց թափուած արիւնը

բաւարար չեղաւ: Միայն Յիսուսի արիւնը կրնայ մաքրել մեզ մեր բոլոր մեղքերէն: Ասիկա է Աւետարանը:

Աւետարանը երբեք չի փոխուիր, այն նոյնն էր, նոյնն է եւ նոյնը պիտի մնայ:

«Ուրիշ մէկով փրկութիւն չկայ. վասն զի անկէ զատ ուրիշ անուն մը չկայ երկնքի տակ՝ մարդոց մէջ տրուած, որով կարող ըլլանք փրկուիլ» (Գործք 4:12):

Օ՛, աշխարհս որքան կարիքն ունի Յիսուսին, որքա՛ն ընկած ենք շնորհքէն: Բայց փրկութեան դուռը լայն բաց է: Սիրելի՛ հաւատացեալներ, Աւետարանը տարէք աշխարհ, ինչպէս այն փոխեց մեզ, աշխարհին ալ կրնայ փոխել, քանի որ Աւետարանը միայն խօսքեր չէ, Աւետարանը Աստուծոյ Հոգիով լեցուած զօրութիւն է, այն երկսայրի սուր է, որը կը թափանցէ մեղաւորի սիրտը:

Մենք ընկած տղամարդիկ ու կանայք ենք, ովքեր փրկութեան կարիք ունին:

Մեծահարուստը դժոխքէն աղաղակեց ըսելով. «Հա՛յր Աբրահամ, ողորմէ ինձի ու դրկէ Ղազարոսը, որպէս զի իր մատին ծայրը ջուրը թաթխէ ու զովացնէ իմ լեզուս, վասն զի այս բոցին մէջ կը տանջուիմ» (Լուկ. 16:24):

Աւետարանը միակ ճանապարհն է դէպի Քրիստոս, մարդկութեան միակ յոյսը, միակ ճշմարտութիւնը: Եկէ՛ք Յիսուսին, քանի որ փրկութեան դուռը լայն բաց է այսօր ձեզի համար:

Ինչո՞ւ շատ մարդիկ իրենց կեանքերը զոհեցին Աւետարանին համար

Բոլոր առաքեալները իրենց կեանքը զոհեցին Աւետարանին համար: Վաղ եկեղեցիի հաւատացեալներէն շատերը առիւծներուն առջեւ նետուեցան, շատերը նահատակուեցան Քրիստոսի համար, քանի որ Աւետարանը կեանքեր կը փոխէ, մարդկանց կը փոխէ, այն կարող է նաեւ քեզ փոխել:

Ես նոյնպէս մեղաւոր էի, ով պատանեկութեան տարիներուն Քրիստոսին եկաւ, բայց այս Յիսուսը կոտորեց զիս, Ան ձեւաւորեց զիս եւ նոր դարձուց Իր մէջ: Ինձի համար ապրիլը Քրիստոս է, ես երբեք ափսոսանքով ետ չեմ նայիր մեղքի ստրկութեան տարիներուն, ես նոր արա-

րած են Քրիստոսով, ասիկա այն տեղն է, որտեղ կը պատկանիմ, եւ այստեղ ես կ'ուզեմ մնալ:

Ան ամէն առաւօտ նոր երգ կ'ուտայ զիս, նոր յոյս ընթացքս շարունակելու համար, Ան հոգիս կը նորոգէ, իմ բաժակս խիստ լեցուն է, ես Իր խաղաղութեան մէջ եմ:

Ան Իր սէրը ցոյց տուաւ խաչին վրայ, Ան մահացաւ, որպէսի մենք կեանք ունենանք: Ան ձրի փրկութիւն բերաւ բոլոր մարդկանց համար: Ան Իր շնորհքը ցոյց տուաւ, երբ բոլորս մեղաւոր էինք: Քրիստոսը սիրեց մեզ:

Ո՞րն է մեր պատասխանատուութիւնը Աւետարանին նկատմամբ, որպէս հաւատացեալներ

- Երբ գեղեցիկ ծաղիկ մը կը տեսնեմ, ես կ'ուզեմ կիսուիլ այն ուրիշներուն հետ:
- Երբ սքանչելի նորութիւն մը կը լսեմ, ես կ'ուզեմ պատմել այն ուրիշներուն:
- Երբ համեղ ուտեստ կ'ուտեմ, ես կ'ուզեմ, որ ուրիշներն ալ համտեսեն այն:

Գաւիթ ըսաւ. «Որչա՛փ քաղցր է քու խօսքդ իմ քիմքիս, մեղրէն անլի անոյշ է իմ բերնիս» (Սաղ. 119:103):

Ի՞նչ պէտք է ընենք Աւետարանին հետ

Ձեր սրտին մէջ պահէ՛ք այն, ձեր ճակատին վրայ գրէ՛ք, շարունակեցէ՛ք բարի լուրը տարածել ուրիշներուն, յիշէ՛ք, որ ասիկա Իր պատուիրանն է իրաքանչիւր հաւատացեալին ուղղուած: Մեր պարտքն է Տիրոջ առջեւ Աւետարանը՝ բարի լուրի պատգամը հասցնել մարդկանց, երիտասարդներուն ու մեծերուն, աղքատներուն եւ հարուստներուն, մեղաւորներուն՝ ապաշխարութեան համար, ամբարիշտներուն՝ փրկութեան համար, քանի որ Իր գալուստը մօտ է, հաւատացեալները պատրաստ են յափշտակութեան, իսկ միւսները: Ո՞վ պիտի պատմէ անոնց Աւետարանի բարի լուրի մասին:

Հ. Գ.

Աստուծոյ պարգենն ու մենք

Հաւանաբար, մեզմէ շատերու համար ճիշտ է, որ աւելի շատ կը նախընտրենք նուիրել, քան նուէր ստանալ: Դուք կը կասկածի՞ք: Մտածէ՞ք բարեգործական կազմակերպութիւններուն նուիրատուութիւններ կատարելու մասին: Արդեօք կը նախընտրէիք նուիրատու ըլլալ, թէ՞ նուէր ստացող: Նուէր ստանալը դժուար է, նուէր ընդունիլը թուլութեան եւ կարիքի ընդունում է: Դուք անգոր վիճակի մէջ էք՝ կախուած աւելի մեծ ֆինանսական ուժ ունեցող մարդու առատածէն-նութիւնէն կամ քմահաճոյքէն: Դուք չէք վերահսկեր այն ինչ պիտի ստանաք, միայն տուողը ունի այդ իրաւունքը, եւ սա այն դիրքն է, որը բոլորս կը նախընտրենք գտնուիլ: Հետաքրքիր է, արդեօք սա՞ է պատճառը, թէ ինչու երբ ինչ-որ մէկը մեզի նուէր կուտայ կամ մեզի բարիք կ'ընէ, մենք կը սկսինք ծրագրել, թէ ինչով պիտի փոխադարձենք այն: Բոլոր յարաբերութիւններուն մէջ տալու եւ ստանալու բնական մակընթացութիւնը նկատելի է, որն օգտակար է ու ճիշտ: Այնուամենայնիւ, մենք բոլորս կը ճանչնանք մարդկանց, որոնց անհնար է բարիք ընել կամ նուէր տալ առանց ատոր դիմաց շուտով ինչ-որ կերպով փոխադարձը ստանալու: Այն աւելի շատ նման է պումերանգի, որը երբեք չես կրնալ անջատել: Այն կը շարունակէ վերադառնալ: Կը թուայ, թէ մեր յարաբերութիւնները աւելի նման են շուկայական յարաբերութիւններուն, որտեղ շատ կարեւոր է պատշաճ առեւտրային հաւասարակշռութիւն պահպանելը:

Երեւի ճիշտ է ըսել, որ մենք աւելի շատ նուէրներ կը փոխանակենք, քան կուտանք: Մեզմէ քանինե՞րը Սուրբ Ծնունդէն մի քանի օր առաջ շտապած են Սուրբ Ծննդեան քարտ ուղարկել այն անձին, որմէ շնորհատրական քարտ ստացած են, եւ մոռցած են իրեն շնորհատրելը: Հաշիւը հաւասար պահելը այնքան կարեւոր է: Մենք այնքան դժուար կ'ընդունիք այդ քարտը, որպէս բարի ժեստ դիմացնի կողմէն: Մենք մեր մէջ կը մտածենք, թէ պէտք է անպայման քարտը քարտով պատասխանենք, որպէսզի պահպանենք առեւտրի հաւասարակշռութիւնը:

Իսկապէս ձրի նուէրի գաղափարն այնքան խորք է մեր մշակոյթին, որ անհրաժեշտ է Սուրբ Հոգիի յայտնութիւնը՝ օգնելու մեզ հասկնալ,

թէ Աստուած ինչ ճրի պարգև տուա մեզի. «Հոգին, որ Աստուծմէ է. Որպէսզի մենք ճանչնանք այն բաները որոնք Աստուծմէ տրուեցան մեզի» (Ա Կորնթ. 2:12):

Այս շուկայական փոխյարաբերութիւններու աշխարհի մէջ ապրիլը կը խանգարէ մեզ հասկնալու եւ ընդունելու Աստուծոյ անսահման առատաձեռնութիւնը, որուն չենք կրնար փոխադարձել: Աստուծոյ հետ առեւտուրի մտնելը անհնարին է, եւ այնուամենայնիւ զարմանալի է, թէ որքան յաճախ այդպէս կը փորձենք ընել:

Կը խորհիմ թէ Գողգոթայի վրայ Աստուծոյ ցուցաբերած սքանչելի պարգևին երկու հնարաւոր պատասխան կայ: Առաջինը՝ Աստուծոյ հետ շուկայական յարաբերութիւն մշակելն է: Այդպիսի անձը կը դժուարանայ խոնարհութեան դիրք ընդունիլ: Ան յաճախ իր սեփական միջոցները կը գրգռէ, յաճախ անգիտակցաբար, որպէսզի Աստուծոյ ինչ-որ կերպով հատուցանէ: Ան կարծես, իսկապէս չէ ստացած Աստուծոյ պարգևը եւ անգիտակցաբար կը փորձէ վերադարձնել այն՝ ծառայութեան կամ որեւէ այլ տեսքով: Իրեն հաճելի չէ Աստուծոյ առատաձեռնութիւնը, խոնարհ գտնուիլը, կախումութեան մէջ ըլլալու դերը: Նման վերաբերմունք ունեցող անձը քրիստոնէական ծառայութեանը կը մօտենայ ոչ թէ ի սրտէ այլ ի պարտականութիւնէ:

Երկրորդը՝ Աստուծոյ տուած պարգևը պատրաստակամօրէն ընդունիլն է: Այդպիսի մարդիկ իրենց ձեռքերը Աստուծոյ առաջ պարզած կ'ապրին: Անոնք գոհ ու համաձայն են, որ Աստուած ըլլայ իրենց կեանքին մէջ տուող կողմը: Անոնք գիտեն, թէ երբեք չեն կրնար հասարիլ Աստուծոյ եւ գոհ են խոնարհի դիրք գրաւելով՝ կախում Անոր շնորհքէն: Այս տեսակի կեանքէն դուրս կը հոսի ոչ միայն հնազանդ ծառայութիւն, այլ զօրացնող, բուժիչ ազդեցութիւն, որը կը դիպչի ու կը փոխէ իրենց շրջապատող մարդկանց կեանքերը:

Անընդհատ «ընդունող» կողմը գտնուիլը արդիւնաւետ կեանքի եւ ծառայութեան բանալին է:

Ռէքս Տիրլաւ



Աստուած՝ մեր Հայրը

Սաղմոս 103:13-22

Աշակերտները իրենց Տերոջմեն՝ Յիսուսէ խնդրեցին որ իրենց աղօթք ընել սորվեցնէ: Յիսուս ալ ըսաւ որ երբ աղօթք ընեն, ըսեն. «Ով Հայր որ Երկինքն ես...»: Ամէն անձ չի կրնար Աստուծոյ «Հայր» կանչել, եթէ վերստին ծնունդ ունեցած չէ: Միայն անոնք որոնք զԻնք կ'ընդունին անոնց Հայր կ'ըլլայ: Աստուած բոլորին Աստուածն է, բայց Ան բոլորին Հայրը չէ:

Աստուած տարբեր անուններով Ինքզինք յայտնած է մեզի: Աստուծոյ անունները իմաստալից են եւ ամէն անունի ետեւ խորհուրդ մը կայ: Անոնք Աստուծոյ անձը կը ներկայացնեն մեզի: Այս անուններէն ոմանք Աստուծոյ մեծութիւնն ու փառքը կը պատմեն մեզի, իսկ մի քանի ուրիշներ մեզ կրնան անհանգիստ ընել: Օրինակի համար երբ ըսենք. «Արդար Աստուած»՝ մեր յանցանքները, մեր անօրէնութիւնները եւ վերջին դատաստանը կը յիշենք: Երբ ըսենք. «Սուրբ Աստուած»՝ մեր մեղքերը կը յիշենք: Երբ «Զօրաց Տէր» եւ «Ամենակարող Աստուած» ըսենք՝ այդ վախ կ'ազդէ մեր վրայ: Երբ ըսենք «Աստուած մաշող կրակ է», պահ մը կը կծկուինք, բայց երբ ըսենք. «Այս մեծ եւ ահարկու Աստուածը Տէր Յիսուսով մեր Երկնաւոր Հայրն է», սքանչելի կացութիւն մը կը ստեղծուի մեզի համար – մեր պրկուած ջիղերը կը հանդարտին եւ մեր վախերը կը փարատին: Հայր անունը անուշ կը հնչէ մարդ արարածին, այն կը վանէ մարդուն կասկածները եւ կը կազդուրէ անոր մարած հոգին, ինչպէս բազմութեան մէջ կորսուած մանուկը իր հօր ձայնը լսելով ուրախութեամբ եւ նոյն ատեն հեծկլտալով կը նետուի անոր գիրկը: «Հայրիկ» անունը շատ յիշատակներ կը բերէ մեզի մեր մանկութեան օրերէն – թէ ինչպէս հայրիկը կը հոգար ու կը գուրգուրար մեր վրայ: Սաղմոս 103:13 կ'ըսէ. «Ինչպէս հայր մը կը գթայ իր որդիներուն վրայ, այնպէս Տէրը կը գթայ իրմէ վախցողներուն վրայ»: «Հայր» անուան հիմքը սերն է: Հայր Աստուած մեզի հանդէպ Իր ունեցած սիրոյն համար Իր Միածին Որդին խաչը յանձնեց մեր մեղքերուն համար: Աստուծոյ սէրը անկեղծ է, հարազատ է, անշահախնդիր է: Երբ սէրը վերցնենք Աստուծոյ անունէն Ան կը դադրի Հայր ըլլալէ, եւ կ'ըլլայ միայն Ամենակարող Աստուած, Ամենազէտ Աստուած, Ամենա-

տես Աստուած, Սուրբ Աստուած, Արդար Աստուած, բայց ո՛չ Հայր Աստուած. մենք այսպիսի Աստուծոյ դիմացը կայնելու համարձակութիւնը պիտի չ'ունենայինք. Իր հետ յարաբերելու կարող պիտի չ'ըլլայինք, եթէ Ան Հայր Աստուած չ'ըլլար մեզի: Մենք պէտք ունինք Աստուծոյ մը որ մեր տկարութիւնները կը հասկնայ, կը յիշէ որ հող ենք, կ'ողորմի ու կը գթայ մեր վրայ, եւ մեր Փրկիչը մեզի կը ներկայացնէ մեր փնտռած Աստուածը – երբ աղօթք կ'ընէք, ըսէք. «Ո՛վ Հայր մեր, որ Երկինքն ես»:

Կեանքի դժուարութիւնները եւ նեղութիւնները մեր բոլորին համար են, սակայն հաւատացեալը երբ մութ օրերու մէջ կը գտնուի բնաւ պէտք չէ կասկածի Աստուծոյ սիրոյն վրայ, եթէ այդ վստահութիւնը չ'ունենայ, Աստուծոյ վարմունքը իրեն հանդէպ շատ անհասկանալի պիտի ըլլայ ու սխալ կարծիքներ պիտի ունենայ Աստուծոյ սիրոյն նկատմամբ: Երբ օր մը Երկնատր Հօր ձեռքէն ծրար մը ստանայ որուն մէջ գտնէ գաւազան, դառն բաժակ, հիւանդութիւն, ճախողութիւն, նեղութիւն, սուգ ու արցունք, ու Աստուծոյ սէրը ճանչցած չ'ըլլայ՝ պիտի ըսէ այս իմ Հայրս չէ, այս իմ Աստուածս չէ: Գեթսեմանի պարտէզին մէջ Աստուած դառն բաժակ հրամցուց Իր Սիածին Որդոյն: Յիսուս ընդունեց խաչին անգութ ստորին մահը եւ դառն բաժակը, որովհետեւ վստահ էր որ զայն հրամցնողը Իր Հայրն էր. «Հայր» ըսաւ «եթէ կ'ուզես այս գաւաթը ինձմէ անցուր, բայց ոչ թէ Իմ կամքս ըլլայ, հապա Քու կամքդ»: Ան ժողովուրդին առաջնորդներուն կողմէ հալածուեցաւ, իրեններուն կողմէ լքուեցաւ, ֆիզիքական եւ մտային անտանելի տառապանքներու մէջ գտնուեցաւ, սակայն Իր մխիթարութիւնը, Իր համբերութիւնը, Իր յոյսը Իր Երկնատր Հօր մէջ գտաւ:

Սէրը անհրաժեշտ եւ հիմնական հօրենական յատկութիւն մըն է, սակայն հայր մը ուրիշ յատկութիւններ ալ պէտք է ունենայ: Բ՝ Օր. 32:10-13-ին մէջ կը կարդանք ինչպէս Աստուած Իր ժողովուրդը՝ Իսրայէլը, հակառակ անոր որ Իր դէմ անհնազանդ գտնուեցան, անոնց խրատեց, պաշտպանեց, աչքին բիբին պէս պահեց, արտերուն պտուղը կերցուց, վէմէն մեղր եւ իւղ հայթայթեց, ոչխարներու եւ կովերու կաթ խըմցուց, ցորենի ընտիր ալիւրով զանոնք կերակրեց, եւ խաղողի գինիով անոնց հոգիները ուրախացուց: Հօր մը համար հաճելի պարտականութիւն է իր գաւակներուն պէտքերը հոգալ: Անոնց ուրախութիւնը իր ուրախութիւնն է, անոնց ցաւը իր ցաւն է, սակայն մարմնատր հայր

մը, որքան որ լաւ տրամադրուած ըլլայ իր զաւակներուն հանդէպ, տկարութիւններ ունի եւ հակառակ իր կամքին եւ փափաքին, յաճախ կը ձախողի իր պարտականութիւններուն մէջ, բայց հաւատացեալին Երկնաւոր Հօր սէրը ու Անոր հոգատարութիւնը կատարեալ է: Ան խոստացած է ոչ մէկ բարիք զլանալ Իր զաւակներուն, որոնք զինք կը յարգեն, Իրմէ կը վախճան ու Իր ճամբաներուն մէջ կը քալեն: Սակայն, ի մտի ունենանք որ Աստուծոյ օրհնութիւնները ստանալու համար մեզի պայմաններ կան: Բ Օրինաց 28-րդ գլխուն մէջ Աստուած Իր ժողովուրդին աշայէս ըսաւ. «Եթէ քու Տէր Աստուծոյդ խօսքին հնազանդիս, այս բոլոր օրհնութիւնները քեզի պիտի հասնի»:

Հայր մը ունի նաեւ տարբեր յատկութիւն մը – ան իր զաւակները կը կրթէ: Անոնց ուսում եւ զարգացում կը հայթայթէ: Մանուկը պէտք է աճի, մեծնայ ու զօրանայ թէ մարմնապէս, թէ մտային կերպով եւ թէ հոգեւորապէս, որպէսզի նկարագիրը կերտուի – սորվի աշխատիլ, համբերել, յարատեւել, դժուարութիւններու դիմանալ, երբեք չյուսահատիլ եւ սորվի բարոյական արժէքներ գնահատել: Որքան կարեւոր է ընտանեկան բարեկրթութիւնը: Յաւալի է, որ շատ ծնողներ կ'ակնկալեն որ մանուկին յաճախած դպրոցը հայթայթէ այդ կրթութիւնը: Հայր մը տուկուն նկարագիր կերտելու է իր զաւակին մէջ, որպէսզի ան կարենայ դէմ դնել կեանքի պայքարներուն: Ինչպէս մարմինը կը վարժուի վազելով, մագլցելով, իյնալով, ելլելով, նոյնպէս ալ հոգին կը մարզուի դժուարութիւններով, նեղութիւններով, ձախողութիւններով, վտանգներով, փոթորիկներով, արկածներով, ընտանեկան տագնապներով, նիւթական նեղութիւններով եւ ասոնց մման բաներով: Ասոնք հաճելի բաներ չեն, բայց աշայիտով մեր հոգեւոր կեանքերը կը զօրանան: Հայրը պէտք է խրատէ ու պատրաստէ զաւակը որ կեանքի մէջ յաջող ըլլալու միակ կերպը՝ յօժարիլ է դժուարութիւններու, նեղութիւններու դէմ դնելով է, տոկալով եւ յարատեւելով է: Նոյնպէս ալ մեր Երկնաւոր Հայրը կ'ուզէ որ Իր զաւակները մարզուին հոգեւոր պայքարին մէջ որպէսզի արժանանան երկնային ուրախութեան:

Աստուած կ'ուզէ որ եկեղեցիները դադրին հիւանդանոցներ ըլլալէ, եւ դառնան զօրանոցներ: Ան կ'ուզէ, որ հաւատացեալներ մոռնան իրենց ցաւերը եւ ուրիշներու ցաւերով հետաքրքրուին: Աստուած Իր պարտեզին մէջ պէտք եղածէն աւելի կոկոններ ունի: Անոնք պէտք է ծաղկին:

Եթէ հաւատացեալը իր հոգեւոր կեանքին մէջ չծաղկի ու պտուղ չբերէ, երբեք շարունակական խաղաղութիւն եւ ուրախութիւն պիտի չ'ունենայ երկրի վրայ: Ան շարունակ պիտի գանգատի, տագնապի, եւ Աստուծոյ վերաբերմունքը սխալ հասկնայ: Այսպիսի հոգեւորականներ չեն կրընար լաւ տպաւորութիւն ձգել աշխարհայիններու վրայ եւ դժբախտաբար Աստուծոյ գործը կը տուժէ: Հաւատացեալը իր կեանքով կը վկայէ: Հաւատացեալներ որ կեանքի հնոցէն անցած են, ազդեցիկ վկայութիւններ կ'ունենան: Շարունակական հանգստութիւն, առողջութիւն, յաջողութիւն՝ տոկուն հաւատացեալներ չեն արտադրեր: Մեր Երկնաւոր Հայրը թոյլ կուտայ որ մենք դժուարութիւններու հանդիպինք: Ոսկերիչը իր ոսկին կրակին մէջ կը դնէ, ոչ թէ զայն փճացնելու համար, հապա՝ զայն մաքրելու եւ գտելու համար: Երբեմն կը խորհինք որ մեր Հօր վարմունքը անարդար եւ անգութ է, այդ մեզ ցաւցնելու համար չէ, այլ մեզ դարմանելու համար է: Եբր. 12:5-6 կ'ըսէ. «Որդեակ իմ, Տէրոջը խրատը մի անարգեր, ու անկէ յանդիմանուելով մի թուլնար: Վասն զի Տէրը իր սիրածը կը խրատէ եւ կը ծեծէ ամէն որդին գոր կ'ընդունի», եւ այս՝ ոչ թէ որպէսզի տրտմիք, հապա որպէսզի գիտնաք այն մեծ սէրը գոր Աստուած ունի ձեր վրայ»:

Քաղուած՝ «Հատընտիր հոգեւոր պատգամներ» գիրքէն
Հովիւ՝ Արթօ Գույուճեան

«Ուստի, իմ սիրելի՛ եղբայրներս, ամէն մարդ թող արագ ըլլայ լսելու մէջ
եւ ծանր՝ խօսելու եւ ծանր՝ բարկանալու մէջ,

Վասն զի մարդուն բարկութիւնը Աստուծոյ արդարութիւնը չի կատարեր:

Ուստի ամէն աղտեղութիւն ու չարութիւն մէկդի ձգելով, հեզութեամբ
ընդունեցէք ձեր մէջ սերմանուած խօսքը, որ կրնայ ձեր հոգիները փրկել:

Խօսքը կատարեցէ՛ք, միայն մի՛ լսէք՝ ինքզինքնիդ խաբելով»:

Յակոբոս 1:19-22

Ուր որ Դուն կ'ուզես Տէր

Տարիներ առաջ դէպի Ալապամա անտարանչական շրջան մը ըրի: Շատ գիւղերու եւ թաղերու մէջ երբեմն օրական հինգ ժամ քարոզած եմ: Առաւօտեան ժամը իննիս սկսած, մինչեւ գիշերուայ ուշ ատեն վերջին ժողովս վերջացուցած եմ: Մեծ ամբոխ կը յաճախէր այն անտարանչական ժողովներուն: Վաճառատուներ, դպրոցներ, իրենց դռները գոցելով կ'ուղղուէին ժողովավայրը: Անտարանիչները շատ լաւ գիտէն յոգնիլ ինչ ըսել է: Ես չեմ կրնար հաւատալ թէ մարդ մը որ տրամաբանութիւն ունի, ընտրէ անտարանիչ ըլլալ, եթէ Աստուծմէ կանչուած չըլլայ:

Օր չէ եղած որ ես առանց հաստատ համոզման ճամբայ ելած ըլլամ: Շաբաթ մը ծանր աշխատանքէ յետոյ, Ուրբաթ գիշեր մը վերջացուցի ժողովները: Շաբաթ օր պանդոկ մը գացի հանգչելու համար: Երբ ալ պատրաստ էի անկողին մտնելու ինքնիրենս ըսի. «Առաւօտուն կանուխ պիտի ելլեմ՝ եւ պիտի ուղղուիմ դէպի Պիրմենկհամ: Երբ հոն հասնիմ, ինքնաշարժս կարած մը պիտի թողում, մի քանի հատ թերթ եւ ամսաթերթ պիտի գնեմ, պանդոկ մը պիտի երթամ, դուռը վրայէս պիտի գոցեմ ու բոլոր օրը հանգչիմ»: Այդ գիշեր քնացայ: Յաջորդ առաւօտ կանուխէն արթնցայ, շատ սաստիկ կ'անձրեւէր: Յիշեցի որ գործատրներ կը նորոգեն ճամբան՝ որ դէպի Պիրմենկհամ կ'երթար: Դամբան ցեխոտ էր: Մտահոգուած էի: Ինքնիրենս կ'ըսէի թէ արդեօք ապահով պիտի հասնի՞մ հոն: Եթէ այսօր չ'երթամ վաղը պէտք է որ ճամբորդեմ: Ուստի լաւ կ'ըլլայ, որ հիմա ճամբայ ելլեմ: Անմիջապէս անկողինիս քով ծունկի եկայ ու հետեւեալ աղօթքը ըրի. «Ո՛վ Տէր, օգնէ ինձի որ ապահով անցնիմ այդ ճամբան, ես Քու ծառայ եմ: Քու գործիդ մէջն է որ կը գործեմ»: Աստուածաշունչէն հետեւեալ համարն ալ կարդացի. «Ինչ բան որ աղօթքով կը խնդրէք, հաւատացէք թէ պիտի առնէք եւ պիտի ըլլայ ձեզի» (Մարկ. 11:24): Հիմա ես կը հաւատամ, որ Դուն ապահով պիտի անցնես այդ ճամբայէն: Տէր, ես Քեզ կը վստահիմ: Անմիջապէս ճամբայ ելայ, կ'անձրեւէր՝ ինքնաշարժս աղտոտ ճամբուն վրայ կը սահէր եւ ուղիղ չէր ընթանար:

Աղօթած էի, վստահ էի որ Տէրը պիտի պահէր Իր խոստումը: Կը հաւատայի որ պիտի յաջողիմ անցնիլ Աստուծոյ օգնութեամբ: Սակայն

քիչ վերջ ինքնաշարժ սահելով մխուցաւ տիղմին մէջ: Կրնաք երեսակայել իմ վիճակս, սկսայ տրտնջալ ու ջղայնանալ Աստուծոյ դէմ: Յաճախ բոլորիս ալ պատահած է ասոր նման բաներ, երբեմն ուզած ենք Աստուծոյ հետ վիճաբանիլ ու ինքզինքնիս արդարացնել ջանալ: Ես շարունակեցի մրմռալ, կը մտածէի թէ Աստուած ինչո՞ւ զիս այսպէս ցեխին մէջ ձգեց: Ես Իր այգիին մէջն է, որ կը գործեմ: Ես շատերու պէս ցեխը չէի սիրեր, սակայն ստիպուած տաքատս սոթտեցի եւ մտայ ցեխին մէջ: Շուրջս դիտեցի, տեսայ որ քիչ մը անդին հիւղ մը կար: Գացի եւ դուռը զարկի: Մարդը մը ներսէն արտօնեց որ ներս գամ: Երբ ներս մտայ տեսայ որ մարդը շրջապատուած է փոքրիկներով: Պարզեցի իր կացութիւնը, «Ինքնաշարժս ցեխին մէջ մխրճուեցաւ, եթէ կրնաք ձեր ջորիները տրամադրեցէք, որպէսզի զայն դուրս հանենք»:

Ան պատասխանեց. «Անմիջապէս որ սա փոքրիկները հազցնեմ կուգամ օգնելու ձեզ»: Եւ շարունակեց ըսելով. «Ես փոքրիկ հազցնելու վարժ չեմ, սակայն ստիպուած եմ, երէկ անոնց մայրը կինս թաղեցի: Այս առաջին անգամն է, որ անոնց հագուստները կը հազցնեմ»: Կրնաք երեսակայել այդ հոգեյոյզ եւ սրտաճմլիկ տեսարանը որուն ներկայ եղայ: Հայր մը որ մայրութիւն կ'ընէր իր ձագուկներուն: Աստուած կարծես այր մարդուն ձեռքերը այդ գործերուն համար չէ շինած: Պահ մը զայն դիտելէ վերջ ըսի. «Ես քեզի կ'օգնեմ»: Նստայ աթոռակի մը վրայ, փոքր աղջիկը կայնեցուցի քովս որ սեւ աչքեր ու մազեր ունէր: Անոր աչքերէն արցունքներ կը վազէին այտերը թրջելով: Աղջնակը կուլար մօրը համար: Ես մայրս կ'ուզեմ կ'ըսէր: Թաշկինակովս սրբեցի արցունքները, մազերը սանտրեցի, գուլպաները հազցուցի որոնք ծակերով լեցուն էին: Մի քանի փաղաքշական խօսքերէ ետք կօշիկներն ալ հազցուցի որոնցմէ խեղճ աղջնակին մատները դուրս կ'ելլէին: Ան սկսաւ ժպտիլ ինձի: Նոյնպէս փոքրիկ մանչուկն ալ հազցուցի: Քիչ յետոյ հայրը ըսաւ. «Հիմա կրնանք երթալ եւ ինքնաշարժս ցեխէն հանել»:

Երբ դուռը հասանք հարցուցի իրեն. «Վայրկեան մը, դուք փրկուած էք», ան պատասխանեց. «Ո՛չ պարոն, բայց իմ կինս շատ հաւատարիմ քրիստոնէայ մըն էր: Այդ անկիւնի մահիճը կը տեսնէ՞ք, ան գիշերները արթուն ժամերով իմ փրկութեանս համար կ'աղօթէր Աստուծոյ եւ լալով կ'աղաղակէր»: Շատ լաւ, ըսի իրեն, պահ մը ջորիները եւ իմ ինքնաշարժս մոռնանք: Աստուածաշունչս հանելով կարդացի անոր

Քրիստոսի սիրոյն վրայով: Ան համոզուեցաւ որ ինք մեղաւոր մըն էր: Այն պահուն փրկուեցաւ՝ ընդունելով Յիսուսը իբր իր անձնական Փրկիչը:

Ան խոստացաւ ինձի յաջորդ Կիրակի եկեղեցի երթալ, նոյնպէս փորիկները Կիրակնօրեայ դպրոց տանիլ: Դարձեալ ըսաւ թէ ժողովուրդին մէջ վկայելով իր փրկութիւնը եկեղեցիին պիտի անդամակցէր:

Այս դէպքով Տէրը ինձի հասկցուց թէ ես ինչո՞ւ ցեխին մէջ ինկած էի: Այդ մօրը աղօթքը իմ աղօթքէս առաջ Երկինք հասած էր: Իմ աղօթքս մէկդի դրուած էր: Սենք չենք կրնար այսպիսի աղօթքի մը դէմ աղօթել: Աստուած ըսած էր թող քու աղօթքիդ պատասխանը քիչ մը ուշանայ, առաջ այդ աղախինիս աղօթքը պիտի պատասխանուի, յետոյ քուկդ:

Ես չգիտնալով ու չհասկնալով Աստուծոյ կարգադրութիւնը Անոր դէմ կ'ուզէի գործել: Շատ անգամ բռնորս ալ մի՞թէ նոյն սխալին մէջ չենք իյնար: Տէրը թող առաջնորդէ մեզ ո՛ր որ Ինք կ'ուզէ եւ Իր կամքին յօժարեցնէ ամէն ատեն:

Քաղուած

ACM-ի լուրեր

Փառք կուտանք Տէրոջը այն ամէնուն համար, ինչ այս վերջին 3 ամիսներուն կարողացանք ընել Հայաստանի մէջ Տէրոջը ծառայելու ընթացքին: Մեր աշխատակիցները զբաղուած էին աղքատներուն ու կարիքաւորներուն ծառայելով, Աւետարանը սորվեցնելով, մանուկներուն համար սուրբգրոց դասարաններ կազմակերպելով եւ շատ աւելին: Շնորհակալութիւն կը յայտնենք ձեր աղօթքներու եւ աջակցութեան համար եւ կը խնդրենք շարունակել ձեր այդքան անհրաժեշտ աղօթքները Մայիս ամսուայ համար:

Վրէժը Վանաձոր քաղաքի մեր խնամակալութեան տակ գտնուող ընտանիքի հայրն է: Անոնք իրենց ողջ կեանքը անցուցած են մետաղեայ տնակի մէջ՝ առանց պատուհաններու, առանց դռներու: Չորս գաւակ ունի, չորրորդը երկու ամիս առաջ ծնած է: Հովանաւոր մը իր ցան-

կութիւնը յայտնեց, որ իրենց համար տուն մը գնէ: Անցեալ շաբաթ Վրէժն ու իր կինը այցելեցին այն տունը, որը գնեցինք իրենց համար: Արցունքներով երախտապարտ էին Տէրոջը, որ իրենց այնպիսի բան մը նուիրեց, որու մասին երբեք չէին երազած: Կը խնդրենք ձեր աղօթքներուն մէջ յիշէք Վրէժին ու իր կնոջը՝ Անուշիկին:

Կիւմրի քաղաքի մեր շէնքին մէջ ունեցանք CEF-ի առաջնորդներու վերապատրաստման դասընթաց: Վանաձորի երկու աշխատակիցներուն հրաւիրեցինք, որպէսզի մասնակցէին այս եռօրեայ դասընթացին: Կը խնդրենք աղօթել այս երիտասարդներուն համար, ովքեր վերապատրաստուեցան, որպէսզի Տէրը օգտագործէ իրենց մանուկներուն մէջ:

Ուղղերեւներու ծառայութիւնը երթալէն կը դժուարանայ՝ նաւերու սակաւութեան եւ ճանապարհածախսի արժեքի գրեթէ կրկնապատիկ դառնալու պատճառով: Երէք ամիս սպասեցինք, եւ պարզուեցաւ, որ պէտք է \$15,000 վճարենք: Մեր յաջորդ բեռնարկը երկու ամիսէն պատրաստ պիտի ըլլայ: Չեր աղօթքները շատ անհրաժեշտ են այս աշխատանքի համար: Կը խնդրենք աղօթել նաեւ Սիտնիյի պահեստի համար, քանի որ պահեստային տարածքը սպառուած է:

Ուսանողներ. տարիներու ընթացքին շուրջ 19 ուսանողի բարձրագոյն կրթութեան վարձքին օժանդակած ենք: Անոնցմէ շատերը այժմ աշխատանք ունին: Վեցը դեռ կը սորվին համալսարանին մէջ: Եթէ կը փափաքիք ուսանողի մը հովանաւորել, ապա կը խնդրեմ կապ հաստատել մեզի հետ:

Առողջական խնդիրներ. Մեր հովանաւորութեան տակ գտնուող կարիքաւոր ընտանիքներէն շատերը առողջական խնդիրներ ունին՝ տարեցներ, երիտասարդներ, ծնողներ եւ զաւակներ: Կանոնաւոր դեղորայքը կարեւոր է, բայց շատ ծախսատար է: Անցած երեք ամիսներուն 15 հիւանդի դեղորայքով ապահովեցինք, ոմանք վիրահատութեան ենթարկուեցան, եւ այժմ կը հոգանք անոնց տնային խնամքի ծախսերը: Կը խնդրենք աղօթել այս ծառայութեան եւ բոլոր ներգրաւուածներու համար: Եթէ կը փափաքիք հիւանդի մը հովանաւորել, ապա կը խնդրեմ կապ հաստատել մեզի հետ www.acmaust.org կայքի միջոցով:

Քրիստիանս Կիւմրիի փոքրիկ գիւղերէն մէկու բնակիչն է: Տունը հին

է ու անյարմար ապրելու համար: Փայտէ յատակը անցքեր ունի, եւ այդ անցքերէն թունաւոր օձեր կը մտնեն տան մէջ: Մի քանի մեծ վերանորոգման աշխատանքներ կատարեցինք եւ յատակը պետտն լեցուցին, որպէսզի օձերը չմտնեն ու չթունաւորեն մանուկներուն:

Չատիկի խմբակներ մանուկներու համար. Ինը գիւղ ընտրեցինք յարութեան աւետիսը տարածելու համար: Խաղեր պատրաստեցինք 560 մասնակից մանուկներու համար: Մենք կ'ուզենք այդ մանուկներուն նուէրներ բաժնել: Կը խնդրենք աղօթել ճանապարհորդութեան անվտանգութեան համար՝ թէ՛ կազմակերպիչներու եւ թէ՛ մասնակիցներու համար:

Աւետարան. փառք Տէրոջը, որ Աւետարանը կենդանի է: Այն կը դիպչի ու կը փրկէ մարդկանց: Հանդիպումներ տեղի ունեցան Վանաձորի, Կիւմրիի, Երեւանի, Սեւահողերի եւ Էջմիածնի մէջ: Նորակերտը նոր գիւղ է, որտեղ սկսանք Աւետարանը տարածել: Չորս հոգի եկան Տէրոջ մօտ, եւ այժմ կանոնաւոր հանդիպումներ կ'ընենք անոնց համար: Աղօթեցէ՛ք Աշոտի, Մարտունի եւ Թոմիկի համար, որ Տէրը զօրացնէ իրենց Իր Հոգիով, մինչ Աւետարանը կը քարոզեն:

ACM-ի կենտրոն. երկու տարի է եկեղեցիներէն տարածք կը խնդրենք մեր ընտանիքներուն հաւաքելու եւ մանկական ծառայութիւնները կազմակերպելու համար: Մեր բեռները պահելու համար տեղ չունինք: Մեր աշխատակիցները շատ դժուարութիւններու կը հանդիպին տունէն աշխատելու ընթացքին: Մեզ գումար նուիրած են յարմար շէնք մը գնելու համար: Մենք շնորհակալ ենք Տէրոջը մեր աղօթքները լսելու եւ մեր կարիքներուն արձագանքելու համար: Կը խնդրենք միանալ մեզ աղօթքով, որպէսզի Տէրը մեզ շէնք մը ցոյց տայ, որը յարմար կ'ըլլայ ACM-ի եւ՛ ներկայ, եւ՛ սպազայ ծառայութիւններուն համար:

Միսիոնարական ծառայութիւն. Համաճարակի պատճառով երկու տարի չկարողացանք կազմակերպել միսիոնարական ճանապարհորդութիւններ: Այս տարուայ Յուլիս-Օգոստոս ամիսներուն կը ծրագրենք նման առաքելութիւն ունենալ Աստուծոյ կամքով: Եթէ կը փափաքիք միանալ մեզ, ապա կը խնդրեմ մեզի հետ շուտ կապ հաստատել, քանի որ սահմանափակ տեղեր ունինք: